

est turpius oratori nocuisse uideri causat. quā si profuisse. Sed quid hoc loco uos inuicem exatule
An hec ut sint contemnienda contemnimus? CATUL² - Minime inquit ille. Sed caesar
de isto ipso quiddam uelle dicere uidebat². ANTONIUS. Me uero libente inquit anto
nius dixerit siue refellendi causa siue querendi. LULIUS. Tum lulius. Ego me hercule in
quit antoni sem prius fui quid ete oratore sic predicare unum te indicendo mihi uideri
lectissimū propriūq; hoc ēē laudis tuę nihil unquā ēē dictū qd obeēt ei pro quo diceret. Idq;
memoria teneo qd mihi sermo cū hoc crasso multis audientib; ēē instituit². crassus plurimis
uerbis eloqntia laudare tuā dixisse me cū ceteris tuis laudib; hanc ēē t maxima qd nō solū
qd op² ēē diceret. sed etia qd nō op² ēē nō diceret. Tu illū mihi respondere mecum. Cetera an
te summe ēē laudanda. Illud uero improbi ēē hominis. & pfidiosi. dicere qd alienū ēē & nocē
re ei pro quo quisq; diceret. quare non sibi eū disertū quid nō faceret uideri. sed improbū qui
faceret. Nunc si tibi uideatur antoni demonstrare uelū quare tu hoc ita magnū putes
nihil in causa mali facere. ut nihil tibi in oratore mai² ēē uideat². ANTONIUS. Dicā equidē
caesar. quid & tu & uos hoc omī inquit mentote. nō me pfecti oratoris diuinitate quadā
loqui. sed de exercitationis & consuetudinis mee mediocritate crassi quidē responsū excel
lentis ciuidā est ingenii ac singularis. cui quidē portentis simile ēē uisū est posse aliquē inue

UNIV. BIBL.
ERLANGEN

Ms. 380 (jetzt Cism P 49), 123r unten

ut caelum terraque; ut media sit. ea quae sunt ut nuntiaque; teneant. Sol ad ea circumferat. ut accedat ad
brumale signum. & inde sensim ascendat. & in diuersa parte ut lunam accessum & recessum solis
lunam accipiat. ut eadem spatia quinq; stellae dispari motu. cursuque; conspiciat. hec tanta habent vim
paulum ut immutata coherere si possint. tanta pulchritudinem. ut nulla species. ne cogitari quidem possit
conari. Referte nunc animu ad animu hominum. & ceterarum animantium forma & figura
nulla parte corporis sine aliqua necessitate affectu. totaque; forma quasi perfecta reperietis. Arte non
casu. Quid in eis arboribus; in quibus; aeternum non ramum. non folia sunt denique; nisi ad sua retinenda conseruandaque;
naturam. Artesque; uideamus. quid tam in nauigio necessarium. quam litera. quam cauerna. quam pra. quam puppis.
quam antena. quam aliquae tam hanc habent in specie uenustate. ut non solum salutis sed & uoluptatis cau
sa inuenta esse uideantur. Columnae. templi & porticus sustinent. tam habent non plus utilitatis. quam digni
tatis. Capitolii fastigium illud & ceterarum aedium. non uenustas sed necessitas ipsa fabricata. Nam cum
habita ratio quae ad modum ex utraque parte aqua delaberetur. utilitatem templi. fasti dignitas conse
cra est. ut & si in caelo capitolium statueretur. ubi imber esse non posset. nulli sine fastigio dignitatem
habituri ^{fuisse} esse uideantur. Hoc in omibus; ite partibus; orationis euenit. ut utilitatem. ac prope necessitatem
sua uitas quaedam & lepos consequatur. Clausulas enim atque; inter puncta uerborum. animae interclusio. atque; an
gustiae spiritus tulerunt. In inuentum ita suaue ut sicui sit infinitus spiritus datur. tam eum perpetuare uerba
nolumus. Id enim auribus; nostris gratum est inuentum quod hominum lateribus; non tolerabile solum sed & non facile
esse posset. Longissima est igitur complexio uerborum quae uolui uno spiritu potest. Sed hic naturae modus

UNIV. BIBL.
ERLANGEN

Ms. 380 (jetzt Cms P 49), 142 r unten